

4102 285

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy m. Lwowa o zmianę §. 21. ustawy budowniczej dla miasta Lwowa z 21. kwietnia 1885 Dz. u. kr. Nr. 31.

Wysoki Sejmie!

Gmina miasta Lwowa wniosła na ręce Wydziału krajowego petycję do Wysokiego Sejmu o zmianę §. 21. ustawy budowniczej dla m. Lwowa z 21. kwietnia 1885 Dz. u. kr. Nr. 31., według projektu uchwalonego na posiedzeniu Rady miejskiej z 1. października 1908.

Pomieniony przepis ustawy budowniczej zawiera między innymi postanowienie, że budowa domów mieszkalnych wyżej jak na trzy piętra, nie licząc parteru, jest niedopuszczalną.

Gmina podnosi w swojej petycji, że względy na rozwój miasta i na wzrastające co raz bardziej ceny gruntów w śródmieściu i przylegających do tegoż dzielnicach, tudzież wzgląd na drożyznę lokali przemysłowych, jako też lokalności przeznaczonych na pomieszkania, uzasadniają w zupełności potrzebę budowy w mieście domów czteropiętrowych przy odpowiednio szerokich ulicach i placach, że przeto jest ze wszech miar wskazaną odpowiednia zmiana w mowie będącego paragrafu ustawy budowniczej w drodze noweli do tej ustawy.

W projekcie rzeczonyj noweli postawiono jako regułę, że domów mieszkalnych nie wolno budować wyżej jak na trzy piętra, nie licząc parteru. Zarazem jednak przyznano Radzie miejskiej prawo oznaczenia, przy których ulicach i placach i pod jakimi szczegółowymi warunkami mogą być budowane domy czteropiętrowe z wyjątkiem rynku, w którym według projektu i nadal takich domów budować nie wolno.

Wreszcie zatrzymuje ów projekt dotychczasowe zasadnicze postanowienie, że domy o większej ilości piąter wolno stawiać tylko tam, gdzie ich wysokość nie przewyższa szerokości ulicy w tem miejscu.

Prócz wyjątków od powyższej reguły, istniejących już i obecnie, a postanawiających, iż w miejscu, gdzie dom istniał, wolno budować dom nowy w wysokości dawniejszego, tudzież, że w ulicy częściowo już zabudowanej wolno wyprowadzać dom nowy do wysokości większej części domów tamże istniejących, — dopuszcza nadto rzeczony projekt budowę domu na rogach dwóch ulic w wysokości szerszej ulicy, oraz pozostawia Radzie miejskiej oznaczenie ulic głównych o szerokości 15 m., w których wolno budować do wysokości 22 m.

Inne postanowienia §. 21. pozostają w projekcie niezmienione.

Powyższą projektowaną nowelę uważa gmina jako przejściową. Zamierzoną jest bowiem zmiana całej obecnej ustawy budowniczej, która wobec ciągłego rozwoju

miasta i wytworzonych przez to odmiennych warunków, nie odpowiada potrzebom miasta. Istnieją już nawet odnośne projekty, ze względu jednak na ważność sprawy, wymagają one dokładnego przestudyowania, zanim Radzie miejskiej do ostatecznej decyzji zostaną przedłożone.

Natomiast sprawa umożliwienia budowy domów czteropiętrowych jest nagłą, zwłaszcza, iż już w ostatnich czasach wpłynęły do Magistratu prośby o udzielenie konsensu na budowę takich domów.

Jakkolwiek co do zaprojektowanej przez Radę miejską zmiany §. 21. ust. bud. nastęrcza się Wydziałowi krajowemu cały szereg uwag, to jednak ze względu na okoliczność, iż sprawa ta, co z ubolewaniem podnieść należy, została przedłożoną Wydziałowi krajowemu dopiero w tych dniach, tudzież zważywszy, że projektowana nowela ma jedynie charakter przejściowy i że, jak należy się spodziewać, zostanie ona w niedalekiej przyszłości zastąpioną nową ustawą budowniczą, — Wydział krajowy uznając potrzebę wydania tej noweli w jak najkrótszym czasie, przedkłada Wysokiemu Sejmowi odnośny projekt z nadmieniem, iż uważał za stosowne poczynić w tym projekcie pewne niezbędne modyfikacje.

W szczególności w ustępie drugim §. 21. po słowach: „Rada miejska ozna-
czy, przy których ulicach i placach i pod jakimi szczegółowymi warunkami“ dodano
słowa: „przy zachowaniu zresztą przepisów obowiązujących“, zaś w ustępie piątym lit. d)
po słowach: „W śródmieściu może Rada miejska z góry oznaczyć ulice główne o sze-
rokości“ — zamieszczono słowa: „nie mniejszej jak 15 m.“

Wydział krajowy przeto wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony \cdot/\cdot projekt ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §. 21. ustawy z 21. kwietnia 1885 dz. u. kr. Nr. 31., zawierającej ustawę budowniczą dla królewskiego stołecznego miasta Lwowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 21. ustawy z dnia 21. kwietnia 1885 dz. u. kr. Nr. 31., zawierającej ustawę budowniczą dla królewskiego stołecznego miasta Lwowa zostają uchylone, a natomiast paragraf ten ma opiewać, jak następuje:

§. 21.

Domów mieszkalnych nie wolno z reguły budować wyżej jak na trzy piętra, nie licząc parteru.

Rada miejska oznaczy, przy których ulicach i placach i pod jakimi szczegółowymi warunkami, przy zachowaniu zresztą przepisów obowiązujących, mogą być budowane domy czteropiętrowe.

Dokoła Rynku nie wolno budować frontowych domów czteropiętrowych.

Mezanin liczy się za piętro.

Domy jednopiętrowe mogą być wszędzie budowane przy froncie ulicy bez względu na jej szerokość.

Domy o większej ilości piąter wolno stawiać tylko tam, gdzie ich wysokość nie przewyższa szerokości ulicy w tem miejscu. Może być jednak dozwolonem:

a) w miejscu, gdzie dom już istniał, budować dom nowy w wysokości dawniejszego;

b) w ulicy częściowo już zabudowanej wyprowadzić dom nowy do wysokości większej części domów tamże już istniejących;

c) na rogach dwóch ulic budować dom w wysokości szerszej ulicy;

d) w śródmieściu może Rada miejska z góry oznaczyć ulice główne o szerokości nie mniejszej jak 15 m., w których budować wolno do wysokości 22 m.

W wypadkach a) i b) wysokość budynku nie może przenosić 16 metrów.

Jeżeli domy są cofnięte od frontu według warunków §. 20., wolno podnieść ich wysokość w miarę szerokości odstępu.

Wysokość budynku mierzy się od najwyższego punktu chodnika do górnej krawędzi gzymsu głównego.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
